

Հ Ա Ն Գ Ի Ս Տ
Տ. ՍՄԲԱՏ Ս. ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԳԱԶԱԶԵԱՆԻ
 (Առևտրային Տնօրեն Ժողովոյ Ս. Արուստ)

Ոչ ես է ամենուս տրեւիւն և յարգելին՝ Տ. Սմբատ Սրբազան Գաղազեան, Միաբանութեան երկնացոյն և ամենէն բազմաբզին անգամներէն մին։ Անողոր ակտէն, որ տարիներ առաջ բոյն էր դրեր իր մէջ, և որուն չէր կրցեր ինքը հարկաւոր ուշադրութիւնն ընծայել՝ աւելի իր պարտուց քան կեանքին հոգածու, ընկնուեցաւ վերջապէս մարմնով, թէև հողով միշտ քաջ և անվերհեր, մինչև իր վերջին շունչը։ Եւրոպական ամանորի առաւօտուն, երբ կը փոխադրէինք զինքը

Ֆրանսական Հիւանդանոց, Մայր Տաճարին զրան առջևէն անցած պահուն՝ պատգարակին մէջէն կը գոչէր աղիոգորմ. «Մուր Գլխաւոր, քեզի կը յանձնեմ անձնս։ Ամայն 10ի Հինգշաբթին, ըստ Հին Տոմարի՝ տոն Որդւոց Որոտման՝ այսինքն Ս. Գլխաւորին, սրտառու զուգարկութեամբ, Աստուծոյ ընտիր պաշտօնեան Արարչին կը յանձնէր իր հողին, իր վերջին շունչը խառնելով կարծես այն օրն ի բուն Գլխաւորի խորանին տակ ծխացող կընդունելու քոյրին։ Սրբազան Պատրիարքը, որ օրուն պատարագիչն էր ըստ կանոնի, գիշերուան ժամը չորսէն մինչև կէսօր տեղ պաշտամունքէն և պատարագէն թէև օտարիկ խնջած, ցերեկի ժամը 3.30ին երբ լսեց թէ սրբի ծանր տագնապի մը մասնուած է իր տիրելի գործակիցը, Լուսարարապետ Տ. Մեթոդ Սրբազանի և չորս վարդապետներու, ինչպէս և հիւանդին քոյր հետ, որ վեց ամիսէ ի վեր պահպան հրեշտակն էր եղած իր եղբորը, իսկոյն փութաց Հիւանդանոց, ուր ամէնքը խոր կսկծանքով գտան օակայն որ հազիւ 20 վայրկեան առաջ ան մասն էր արդէն յաւիտենից հանգիստը։ — Ամէն խնամք և դարման. զորս աւելի քան տարիէ մ'ի վեր եղբայրական սէրը աննախանձաբար ընծաւած էր իրեն, անկարող էին եղեր այսպէս ազատելու համար իր մարմնի կեանքը. բայց զգուշութեան և գորովին համար՝ քրոնցմով չըմապատուած էր ինք շարունակ, և շինել իր հաւատարմի շնորհիւ մասնաւոր՝ որմէ վայրկեան մը չէր բաժնուած երբեք իր սիրտը, մեռած

էր խաղաղիկ և դու, բարի Ժպիտը շուրթին վրայ, կարծես աղօթքի մէջ մտառող։ — Իրկնադէմին, երբ դադարը փոխադրեցինք վաշք, Ս. Յակոբի բազի լեցուած էր բազմութեամբ։ Ցաւորօրը, Ուրբաթ 11 Յունիսը, գիշերային ժամերգութենէն ալ առաջ, Սրբազանը, զագապին մէջ, եօզիսկոպտական զգեստաւորուեալ, կը հանգչէր Տաճարին մեծ տառնը, չորս կողմը՝ վարդապետներ և ժառանգաւորներ, օրոնք աւետարան և սաղմօս կը քաղէին։ Ս. Պատարագի առնել, Ս. Պատարագի առնել, և խօսեցաւ դարմանակաւոր։ Ներկայացուց աղեւն մարդը և բարի կրօնաւորը. հանգուցեալին այս բարեմասնութեանց իր պարտքը ցոյց տուաւ հաւատքի անկեղծութիւնը՝ որ անոր ամենէն մաքուր շնորհն էր. «այն էր, ըստ, գաղտնիքը իր պարտաւանդութեան և անձնութեան, օրոնց մէջ օր մը չլքեցաւ կնքը»։ յիշեց իր դաւնազան պաշտօններուն մէջ այս տեսակետով միշտ ցոյց տուած իր փոյլն ու ջանքը. յաղմամբ օգեկողեց իր յիշատակը, և աղօթեց անոր հոգեւոյն հանգուանեմ և Ս. Եկեղեցւոյ և Ս. Աթոռոյ անասան պայծառութեան համար — Եկեղեցւոյ մէջ, Ս. Պատարագին յետոյ, քահանայութեան կարգը Ս. Պատրիարքը շօր գլխաւորութեամբ կատարուելէ վերջ, յաղարկաւորութիւնը տեղի ունեցաւ Լուսարարապետ Տ. Մեթոդ Սրբազանի նախագահութեամբ, և բովանդակ Միաբանութեան,

